

Raamattu

(R 1) Jes. 41:8-14

8 Sinä, palvelijani Israel, Jaakob, sinä jonka olen valinnut, sinä, ystäväni Abrahamin siemen,
9 sinä, jonka käteen minä tartuin, jonka minä toin maan ääristä ja kutsuin kaukaisimmista kolkista,
jolle minä sanoin: "Sinä olet palvelijani, minä olen sinut valinnut, en sinua väheksynyt"

10 – älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana pälyile ympärillesi – minä olen sinun
Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni.

11 Häpeään, pahasti häpeään joutuvat kaikki, jotka vihaavat sinua. Ne, jotka sinua syyttävät,
tuhoutuvat, häviävät olemattomiin.

12 Hakemallakaan et heitä enää löydä, niitä, jotka taistelivat sinua vastaan. Tyhjiin katoavat,
olemattomiin ne, jotka sotivat sinua vastaan.

13 Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi ja sanon sinulle: "Älä pelkää,
minä autan sinua."

14 Älä pelkää, Jaakob, sinä maan mato, sinä Israelin vähäinen väki! – Minä autan sinua, sanoo
Herra, sinut lunastaa Israelin Pyhä.

(R 2) Ps. 46:2-4,10-12

2 Jumala on turvamme ja linnamme, auttajamme hädän hetkellä.

3 Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat merten syvyyksiin.

4 Meret pauhaavat ja kuohuvat, vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä.

10 Koko maailmasta hän hävittää sodat, hän särkee jousen ja taittaa keihään, hän tuhoaa kilvet
tulessa.

11 "Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala, kaikkia kansoja mahtavampi,
korkein koko maailmassa."

12 Herra Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on turvamme.

(R 3) Apt. 16:16-35

16 Kun taas olimme menossa rukouspaikalle, kohtasimme orjatyön, jossa oli tietäjähengi ja joka
ennustamalla hankki isäntäväelleen hyvät rahat.

17 Tyttö lähti Paavalin ja meidän muiden perään ja huusi: "Nämä miehet ovat Korkeimman
Jumalan palvelijoita ja osoittavat teille pelastuksen tien!"

18 Näin hän teki useana päivänä, kunnes Paavali menetti kärsivällisyytensä, kääntyi ja sanoi
hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinua: lähde hänestä!" Siinä samassa henki
lähti.

19 Mutta kun tytön isännät huomasivat, ettei heillä enää ollut toivoa tuloista, he ottivat Paavalin ja
Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille viranomaisten luo.

20 Kaupungin hallitusmiesten edessä he sanoivat: "Nämä miehet aiheuttavat levottomuutta
kaupungissamme. He ovat juutalaisia

21 ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme
roomalaisia."

22 Kansakin nousi heitä vastaan. Hallitusmiehet käskivät repiä heiltä vaatteet päältä ja ruoskittivat
heidät.

23 Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät teljettiin vankilaan. Vartija sai määräyksen valvoa heitä
tarkoin,

24 ja niinpä hän saamansa käskyn mukaisesti vei heidät vankilan perimmäiseen soppeen ja vielä
varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan.

25 Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja laulaen ylistivät Jumalaa, ja toiset vangit
kuuntelivat heitä.

26 Yhtäkkiä tuli raju maanjäristys. Vankilan perustukset järkkyyivät, kaikki ovet lennähtivät auki, ja
kaikkien kahleet irtosivat.

27 Vartija havahtui unestaan, ja kun hän näki vankilan ovet selkoselällään, hän luuli vankien
karanneen ja tempasi miekan surmataksseen itsensä.

28 Silloin Paavali huusi kovalla äänellä: "Älä tee itsellesi mitään! Me olemme kaikki täällä."

29 Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen.

30 Hän vei heidät ulos ja kysyi: "Herrat! Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?"

31 He vastasivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi."

32 He puhuivat sitten Herran sanaa hänelle ja koko talonväelle.

33 Heti paikalla, keskellä yötä, vanginvartija otti heidät hoiviinsa ja pesi ruoskaniskujen haavat, ja hänet ja hänen perhekuntansa kastettiin heti.

34 Hän vei heidät kotiinsa ja kattoi heille ruokapöydän, ja yhdessä koko talonväkensä kanssa hän riemuitsi, kun nyt uskoi Jumalaan.

35 Aamulla hallitusmiehet lähettivät oikeudenpalvelijoita tuomaan sanan: "Päästä ne miehet vapaaksi."

(R 4) Sananl. 18:10

10 Herran nimi on vahva torni, hurskas rientää sinne ja saa turvan.

(R 5) Sananl. 1:33 joka

33 ... joka minua kuulee, on turvassa, hänen ei tarvitse pelätä mitään pahaa.

(R 6) Sananl. 3:21-26

21 Säilytä, poikani, harkinta ja maltti, älä päästä niitä silmistäsi,

22 sillä ne ovat sinun elämäsi tae, ne ovat kaulaasi kiertävä koru.

23 Näin kuljet tietäsi turvallisesti, et jalkaasi loukkaa,

24 ja maata mentyäsi nukut rauhallisesti, et mitään pelkää.

25 Älä säikähdä vaaraa, joka äkisti kohtaa, tuhon myrskyä, joka yllättää jumalattomat,

26 sillä Herra on sinun tukesi ja turvasi, hän varjelee jalkasi ansoilta.

Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun (Mary Baker Eddy)

(T 1) 39:20

"Nyt", huudahtaa apostoli, "on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä"; hän ei tarkoita tällä, että nyt ihmisten täytyisi valmistautua tulevassa maailmassa odottavaan pelastukseen eli turvallisuuteen, vaan että nyt on aika kokea tämä pelastus hengessä ja elämässä. Nyt on niin kutsuttujen aineellisten tuskien ja aineellisten nautintojen aika kadota, sillä ne molemmat ovat epätodellisia, koska ne ovat mahdottomia Tieteessä. Vapautuakseen tästä maallisesta lumouksesta kuolevaisten täytyy saada oikea käsitys kaikesta siitä, mikä todella on olemassa ja hallitsee maailmankaikkeutta sopusointuisesti, ja tajuta tämän jumalallinen Periaate. Tämä ajatus ymmärretään vain hitaasti, ja ennen siihen pääsyä koetaan epäilyksiä ja tappioita samoin kuin voittojakin.

(T 2) 67:4-14, 18-24

Kun myrsky myllertää valtamerta, silloin pilvet painuvat alemmas, tuuli ulvoo kiristyneessä köysistössä ja aallot kohoavat vuoren korkuisina. Kysymme ruorimieheltä: "Tiedätkö suuntasit? Osaatko ohjata turvallisesti myrskyssä?" Hän vastaa urheasti, mutta peloton merimieskään ei ole varma turvallisuudesta; merenkulun tiede ei vedä vertoja Mielen Tieteelle. Merimies toimii kuitenkin parhaan ymmärryksensä mukaan täyttäen vakaana velvollisuuttaan, jatkaa työtään ja odottaa, mihin tilanne johtaa.

On järjetöntä edes kuvitella, että eläimelliset ominaisuudet voisivat antaa voimaa luonteelle kun muistamme, kuinka Herramme ja Mestariimme paransi henkisellä mahdollilla sairaita, herätti kuolleita ja käski jopa tuulia ja aalloja tottelemaan. Armo ja Totuus ovat voimakkaampia kuin mikään muu keino tai menetelmä.

(T 3) 494:18-22

Armon ihme ei ole ihme Rakkaudelle. Jeesus todisti ruumiillisuuden kykenemättömyyden kuten myös Hengen äärettömät kyvyt auttaen siten erehtyvää ihmiskäsitystä pakenemaan omista vakaumuksistaan ja etsimään turvan jumalallisesta Tieteestä.

(T 4) 105:25-31

Kukaan, joka käyttää kehittyneitä hengenvoimiaan karanneen rikollisen tavoin tehdäkseen tilaisuuden tullen uusia kauhutekoja, ei ole koskaan turvassa. Jumala pidättää hänet. Jumalallinen oikeus panee hänet käsirautoihin. Hänen syntinsä ovat myllynkiviä hänen kaulassaan ja painavat hänet häpeän ja kuoleman syvyyksiin.

(T 5) 231:35-3

Ihminen, Luojansa hallitsema, vailla mitään muuta Mieltä — nojautuen evankelistan sanaan ”Kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan [Jumalan Sanan kautta], ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on” — voi voittaa synnin, sairauden ja kuoleman.

(T 6) 357:1-24

Yleisen oikeuskäsityksen mukaan meidän täytyy myöntää, ettei Jumala rankaise ihmistä sellaisesta mihin Hän on luonut ihmisen kykeneväksi ja mitä Hän jo etukäteen tiesi ihmisen tekevän. Jumalan silmät ”ovat puhtaat”, niin ettei Hän ”voi katsoa pahaa”. Emme ole Totuuden puolella hyväksymällä vaan kieltämällä valheen.

Jeesus sanoi henkilöityneestä pahasta, että se oli ”valhettelija ja sen isä”. Totuus ei luo valhetta, ei kykyä valehdella eikä valehtelijaa. Jos ihmiskunta hylkäisi uskomuksen, että Jumala luo sairautta, syntiä ja kuolemaa tai tekee ihmiselle mahdolliseksi kärsiä tämän pahansuovan kolmikön vuoksi, vietäisiin erheeltä perusta ja varmistettaisiin sen tuho; mutta jos teoriassa varustamme kuolevaiset Jumaluuden luomiskyvyllä ja valtuudella, kuinka rohkenemme silloin yrittää hävittää Jumalan tekemää tai edes kieltää, että Jumala teki ihmisen pahaksi ja pahan hyväksi?

Historia opettaa, että yleiset ja väärät käsitykset Jumalallisesta Olemuksesta ja Sen luonteesta ovat lähtöisin inhimillisestä mielestä. Koska todellisuudessa on vain yksi Jumala, yksi Mieli, täytyy virheellisten käsitysten Jumalasta olla peräisin väärästä oletuksesta eikä kuolemattomasta Totuudesta, ja ne ovat katoamassa.

(T 7) 246:28-30

Elämä on ikuinen. Meidän tulisi tajuta tämä ja ryhtyä osoittamaan se käytännössä. Elämä ja hyvyys ovat kuolemattomia.